

Förordning om ändring i förordningen (2017:820) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare;

utfärdad den 23 november 2017.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2017:820) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare

dels att 13 och 29 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tretton nya paragrafer, 13 a–13 d §§ och 23 a–23 i §§, och närmast före 23 a och 23 d §§ nya rubriker av följande lydelse.

13 § En nyanländ får inom ramen för etableringsprogrammet, efter det att en individuell handlingsplan har upprättats och om det bedöms arbetsmarknadspolitiskt motiverat, även ta del av

1. sådana insatser som följer av 5 § förordningen (2000:628) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten som den nyanlände uppfyller förutsättningarna för, med undantag för åldersgränser,

2. utbildning inom kommunal vuxenutbildning på grundläggande eller gymnasial nivå, särskild utbildning för vuxna eller motsvarande utbildning inom folkhögskolan,

3. eftergymnasial utbildning,

4. jobbsökaraktiviteter,

5. arbetsträning,

6. förstärkt arbetsträning,

7. bristyrkesutbildning, och

8. andra insatser som kan påskynda den nyanländes etablering i arbets- och samhällslivet.

En nyanländ får dock inte inom ramen för etableringsprogrammet delta i program enligt förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgaranti eller förordningen (2007:813) om jobbgaranti för ungdomar.

En nyanländ får inte heller inom ramen för programmet ha ett förvärvsarbete med subvention enligt förordningen (2015:503) om särskilt anställningsstöd, förordningen (2017:462) om särskilda insatser för personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga, förordningen (2013:1157) om stöd för yrkesintroduktionsanställningar eller förordningen (2006:1481) om stöd för nystartsjobb.

13 a § Med arbetsträning enligt 13 § första stycket 5 avses att den nyanlände får arbetsträna på en arbetsplats. Arbetsträning får anordnas av den som Arbetsförmedlingen ingår överenskommelse med.

Arbetsträning får pågå under längst sex månader.

13 b § Med förstärkt arbetsträning enligt 13 § första stycket 6 avses att den nyanlände erbjuds en arbetsplats för utredning av arbetsförmåga eller för arbetsträning. Förstärkt arbetsträning får anordnas av den som Arbetsförmedlingen ingår överenskommelse med. Arbetsgivaren har inget inflytande över vilken person som erbjuds arbetsplatsen.

Förstärkt arbetsträning får pågå under längst tolv månader.

13 c § Inför varje period av arbetsträning eller förstärkt arbetsträning ska Arbetsförmedlingen pröva om insatsen är den mest lämpliga för att uppnå syftet med programmet.

13 d § Med bristyrkesutbildning enligt 13 § första stycket 7 avses sådan yrkesinriktad utbildning på folkhögskola under längst 24 månader, som syftar till att underlätta för den nyanlände att få eller behålla ett arbete och som motverkar brist på arbetskraft inom ett visst yrke på arbetsmarknaden.

Ekonomiskt stöd till anordnare

23 a § Ekonomiskt stöd får lämnas till den som anordnar arbetsträning eller förstärkt arbetsträning enligt 13 a och 13 b §§. Arbetsförmedlingen beslutar om och betalar ut stödet.

När ekonomiskt stöd lämnas till privata arbetsgivare eller offentliga arbetsgivare vid drift av affärsverksamhet, ska Arbetsförmedlingen säkerställa att inte vissa företag eller viss produktion gynnas på det sätt som framgår av artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

23 b § Stöden betalas ut månadsvis i efterskott eller på det sätt som Arbetsförmedlingen beslutar. Belopp som understiger femtio kronor betalas inte ut.

Om ett stöd kan betalas ut till en anordnare först sedan anordnaren lämnat underlag för beräkningen av stödbeloppet, ska anordnaren lämna sådant underlag till Arbetsförmedlingen inom 180 dagar efter den period som stödet avser. Lämnas inte underlaget inom denna tid, förlorar anordnaren rätten till det stödbeloppet. Om det finns särskilda skäl, får Arbetsförmedlingen besluta om undantag från den fristen. Arbetsförmedlingen ska i sådant fall ange vad de särskilda skälen består i och dokumentera den information som ligger till grund för beslutet.

23 c § Arbetsförmedlingen ska se till att stöd enligt denna förordning används på föreskrivet sätt.

Återbetalning och återkrav

23 d § En mottagare av ekonomiskt stöd enligt denna förordning är återbetalningsskyldig om han eller hon genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat sätt har förorsakat att stöd har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp.

Om stöd i annat fall har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp, är mottagaren återbetalningsskyldig endast om han eller hon insett eller skäligen borde ha insett felet.

23 e § Om en mottagare av ekonomiskt stöd är återbetalningsskyldig enligt 23 d §, ska Arbetsförmedlingen besluta att återkräva det felaktigt utbetalda beloppet.

23 f § Vid återkrav enligt 23 e § får Arbetsförmedlingen bevilja anstånd med betalningen eller träffa avtal med den återbetalningsskyldige om en avbetalningsplan. Arbetsförmedlingen ska i sådana fall ta ut ränta på det obetalda beloppet.

Ränta ska tas ut från den dag då anståndet beviljades eller avtalet om avbetalningsplan träffades, dock inte för tid innan det återkrävda beloppet har förfallit till betalning.

Ränta ska tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter.

23 g § Om ett belopp som har återkrävts med stöd av 23 d § inte betalas i rätt tid, ska dröjsmålsränta enligt räntelagen (1975:635) tas ut på beloppet. Detsamma gäller när den återbetalningsskyldige beviljats anstånd med betalningen eller träffat ett avtal om en avbetalningsplan enligt 23 f § och betalning inte sker inom den tid som följer av beslutet om anstånd eller avtalet.

23 h § Om det med hänsyn till den återbetalningsskyldiges personliga eller ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter finns särskilda skäl för det, får Arbetsförmedlingen helt eller delvis efterge ett krav på återbetalning enligt 23 e § eller ett krav på ränta enligt 23 f eller 23 g §. Myndigheten ska i sådant fall i beslutet ange vilka de särskilda skälen är och dokumentera den information som ligger till grund för beslutet.

23 i § Vid återkrav enligt 23 e § får Arbetsförmedlingen, vid en senare utbetalning av stöd till den återbetalningsskyldige, besluta att dra av ett skäligt belopp i avräkning på vad som har betalats ut för mycket. Detsamma gäller skyldighet att betala ränta enligt 23 f eller 23 g §.

29 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut enligt 28 § om omprövning av beslut enligt 18, 20, 21 och 23 i §§ får dock inte överklagas.

Om ett beslut överklagas innan det har omprövats ska överklagandet anses som en begäran om omprövning.

Denna förordning träder i kraft den 2 januari 2018.

På regeringens vägnar

YLVA JOHANSSON

Catharina Nordlander
(Arbetsmarknadsdepartementet)

